

så tålelige som muligt for de mennesker, der rent faktisk bliver udsat for dem, eller sikre, at der er færre mennesker, der bliver udsat for dem, altså i det hele taget forsøge at øve indflydelse for at sikre en mildere version end den, der ellers ville blive kendt.

Dansk Folkeparti har jo hele tiden siden 2001 gjort det klart, at vi går efter indflydelsen. Vi tror på, at vores vælgere er bedst tjent med, at vi går efter indflydelsen og ikke efter at sætte os på vores hænder og bare se andre gøre arbejdet.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

De hændelser, vi har kunnet iagttage de sidste uger, er konsekvensen af regeringens pres på kommunernes økonomi, og i drøftelserne har vi kunnet iagttage, at vores ønske om at handle aktivt for at forbedre de ældres forhold har vi egentlig set Dansk Folkepartis socialordfører bakke op om; man vil også godt være med til at støtte, at man skal gøre noget aktivt.

Sidste år i april havde vi Socialdemokrater et beslutningsforslag om en national handlingsplan for ældre medicinske patienter, som rummede mange af de forebyggelsesting, som vi netop står og efterlyser i dag.

Kl. 14.25

Sidste år i april sagde fru Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti:

Vi er positive over for en plan for det her område, hvordan den skal se ud, kan vi godt drøfte.

Det drøftede vi, og da vi skulle stemme om det, stemte Dansk Folkeparti imod.

Nu er mit spørgsmål til hr. Thulesen Dahl – nu er der ligesom lidt mere handlekraft i det: Vil Dansk Folkeparti være med til at gendrøfte den handlingsplan for ældre medicinske patienter, som vil skabe en meget bedre hverdag for mange ældre patienter, og gå konstruktivt ind i at støtte sådan en national handlingsplan?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Selvfølgelig vil vi gerne drøfte det, det gjorde vi også dengang.

Det, om et beslutningsforslag ender med en vedtagelse eller en forkastelse, er jo ikke det samme som at spørge sig selv, om der sker noget for ældre medicinske patienter; det kan der jo sagtens ske.

Vi har jo i flere runder haft fokus på de ældre medicinske patienter og også iværksat tiltag og afsat penge, og det gør vi selvfølgelig, fordi vi

synes, det er vigtigt. Og vi tager da meget gerne en fornyet diskussion af, om det, der er gjort, er tilstrækkeligt, eller om der skal gøres mere, og af, hvordan vi så sikrer, at vi gør det på en klog og kvalificeret måde.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Men det er så alligevel underligt, at man, når man gerne vil tage initiativer, stemmer imod et forslag, som helt åbenlyst vil give forbedringer til de ældre.

Hr. Thulesen Dahl sagde lidt tidligere, at det, det handler om, jo er at få forslag igennem, og vi har set en socialminister, som har brugt de uger her til at skubbe ansvaret ud i kommunerne, ud til medarbejderne, ud til lederne, og der har jeg forstået, at Dansk Folkeparti godt vil være med til at påtage sig det ansvar, som er Folketingets.

Vil Dansk Folkeparti også være med til at tage nogen af de her initiativer til at forbedre de ældres forhold uden om regeringen, hvis det bliver nødvendigt, når vi har en socialminister, der ikke vil være med til at tage ansvar?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vi afviser ikke at bruge flertal uden om regeringen for at fremme vores politiske mål. Det har vi sådan set vist ved adskillige lejligheder, det har vi også vist her i slutfasen af folketingsarbejdet så sent som i dag ved frokosttid, hvor vi jo havde et møde, hvor vi dannede et flertal uden om regeringen om, hvorvidt et lovforslag skulle opdeles. Der kan være mange ting, og hvis vi føler, at vi kan tjene vores politiske mål på den måde, gør vi gerne det.

Det er jo klart, at vi som parlamentarisk grundlag for den siddende regering ofte tager diskussioner med regeringen for at prøve at se, hvor langt vi kan komme i den rigtige retning, og så er det en afvejning fra vores side, om vi synes, vi er kommet langt nok og så laver en aftale, eller om vi siger, at det ganske enkelt ikke er godt nok, og så går i Folketingssalen med sagen.

For et år siden, da vi stod med afslutningsdebatten, fremsatte vi et forslag til en ekstra indsats på kræftområdet; det blev så vedtaget efterfølgende. Det var, fordi vi var utrygge ved, om regeringen ville prioritere kræftområdet på samme vis, som vi ville, så vi gik i Folketingssalen, fik en vedtagelse igennem om kræftområdet, og det afstedkom efterfølgende en fornuftig aftale